

stiske Skøn, som raader hos Bankdirektører i Almindelighed, til lignende optimistisk Skøn, og det sker meget naturligt (*Fraenkel*: Det er da ikke naturligt). Jo, det er meget naturligt. Det er jo helt forskellige Ting, om en Bank skal lukke om tre Uger eller føres videre ved fortsat Støtte fra en anden Banks Side (*Fraenkel*: Der er noget, der hedder en objektiv Afgørelse af det). Jeg antager ogsaa, at det var en objektiv Afgørelse, der fandt Sted, men selv en saadan objektiv Afgørelse vil være paavirket af, om det er Meningen, at vedkommende Forretning skal føres normalt videre gennem en lang Række Aar, eller den skal underkastes en hastig Likvidation.

Jeg formoder derfor, at Bankinspektørens Skøn i nogen Grad kan have været paavirket af den Optimisme, som er raadende overfor Engagementer, som er knyttet til Banken, Engagementer med Foretagender, om hvilke man endnu ikke ved, at de er ved at gaa i Hundene. Og Bankinspektørens Opgave er, hvad han ogsaa har fremhævet, naturligvis ikke den at gøre det saa vanskeligt for Bankerne, at de maa lukke Forretningen. Men paa den anden Side skal han kræve Loven opfyldt og kræve saadanne Afskrivninger, og hvad andet der er Tale om, som han i Henhold til den yderst mangelfulde Banklovgivning, vi har, mener forsvarlige eller paakrævede.

Hvad der er sket i det her foreliggende Tilfælde, er altsaa, at Bankinspektøren har foretaget sin Bedømmelse af Stillingen, at Nationalbanken derefter har ydet den Hjælp, som man ønskede, og at Banken har spurgt mig, om den under Hensyn til den Særstilling, den indtager i Medfør af Valutaloven, kunde yde denne Støtte. Og dette har jeg efter Omstændighederne — naturligvis under Hensyntagen til det, som min ansvarlige Tillidsmand, Bankinspektøren, i saa Henseende indstillede — ment at burde besvare bekræftende. Det er beklageligt, at derved nye Penge er kommet i Vanskeligheder. Men jeg synes unægtelig, at man dog maa opfatte det skete som et hæderligt Forsøg paa at hjælpe Banken over Vanskelighederne, som altsaa paa det Tidspunkt af den ansvarlige skønnedes at være af det Omfang, som her er nævnt.

Senere er det, som jeg alt har fremhævet, ved en ny Opgørelse konstateret, at der formentlig var endnu større Tab end dem, man den Gang naaede til, hvilket Bankinspektøren ogsaa har gjort opmærksom paa, idet han samtidig gjorde opmær-

som paa, at noget deraf hidrørte fra et Engagement med et Dampskibsselskab, som ikke var taget i Betragtning ved Opgørelsen i Januar, fra forøgede Afskrivninger paa Engagementer ved Filialerne og fra, at man i Henhold til en af Mælkeeksportens Likvidationskomité optagen Status pr. 6. Februar 1925 har ment, at man maatte ansætte Tabet paa denne Forretning højere end tidligere forventet.

Jeg kan ikke bedømme, om Forskellen mellem de to Opgørelser er saa stor, at der er Anledning til at forekaste Embedsmanden noget i den Anledning. Det vil Udvalget jo nærmere kunne drøfte, og det maa, synes jeg i øvrigt, nærmere fremgaa af den Undersøgelse, som naturligvis nu skal finde Sted, og som jo ikke har kunnet finde Sted hidtil, dels ved Likvidationskomiteen og dels ved Bankinspektionen. Naar Resultatet en Gang foreligger, er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Zahle 1, at saa bør det naturligvis atter kunne give Anledning til en Drøftelse her, eller hvor man nu maatte komme til at beskæftige sig med Sagen. Men paa det nuværende Stadium er der vel ingen Anledning til at fordybe sig i disse Spørgsmaal, som dog ingen har den tilstrækkelige Klarhed over, før Undersøgelsen har fundet Sted.

Jeg skal altsaa takke for den Tilslutning, som Lovforslaget har faaet, i og for sig fra alle Sider. Da der er talt om Udvalg, vil jeg dog henstille, at det bliver en hurtig Udvalgsbehandling.

Hans Nielsen: Jeg skal ikke føre nogen længere Strid med det ærede Medlem Hr. Rytter om Provisoriet, men det kunde dog interessere mig at høre, hvorledes det ærede Medlem vil motivere den Udtalelse, han fremsatte her, at det omtalte Provisorium, om hvilket der er stillet en Forespørgsel, kan kaldes for et dødfødt Barn. Da det ikke er blevet født, har jeg noget vanskeligt ved at forstaa, hvorledes man kan stemple det som et dødfødt Barn, men det er jo muligt, at Diskussionen i Morgen vil kunne opklare dette Spørgsmaal, som jo er et af de vigtigste Spørgsmaal vedrørende hele denne Sag, der skal til Behandling her i Tinget i Morgen, og derfor vil jeg ikke komme videre ind paa det ved denne Lejlighed.

Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Rytter, idet jeg i alt væsentligt er enig med ham vedrørende selve Andelsbankens Forhold og hans Syn paa Andelsbankens Stilling. Det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at hvis man gennemførte den Banklov, som